

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Evcherii XXXIII. Aveliane[n]sis Episcopi, ex ea quæ optima fide
Apud R. P. L. Suriu[m] exstat; Claruit te[m]poribus Caroli Martelli
Fra[n]corum Principis, à quo multa & grauia passus est. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

VITA S. EVCHERII XXXIII. AVRELII
 Episcopi, ex ea qua optima fide Apud R. P. L. Su-
 mmi existat; Claruit temporibus Caroli Martelli Fräco-
 rum Principis, à quo multa & grauius passus est.

Obijt autem Anno Domini 727. vel
 sequenti.

Evcherius vir vitæ venerabilis ac Deo di-
 gnus. ortus est parentibus iuxta seculi di-
 gnitatem, nobilibus. & Deo (vt credimus)
 acceptis. Genitrix illius cum nocte quadam ab ec-
 clesia, expletis nocturnis hymnis, domum rediit.
 & in suo cubiculo quieti se dedisset, vidit in
 somnis virum quendam niuei candoris vestibus in-
 ductum, thoro suo astantem, & oculis instar gemma-
 rum coruscantibus, terribilem, sibi que dicentem;
 Ave Deo dilecta, benedictum in vtero ferens pue-
 rum, futurum in hac vrbe magnæ sanctitatis anti-
 stitem. Cui venerabilis matrona: obsecro te, in-
 quit, vt mihi benedictionem ore tuo largiaris. In-
 tuor enim vultum tuum veluti angelicum. Cui
 Angelus: rectè, ait, quidem cernis; lam nunc igi-
 tur benedicam tibi, & semini tuo ex te nascituro.
 Hæc cum expergefata marito per ordinem
 explicaret, ille timore & gaudio perfusus, in gra-
 tiarum actione permanens, rei expectabat euen-
 tum. Nato autem puero propter honorem di-
 uinæ reuelationis, parentes eum episcopo Ans-
 bertto, qui id temporis in Augustodunensi vrbe
 sanctitatis officio fungebatur, regenerandum Do-
 mino sacris fontibus obtulerunt. Qui cum gratu-
 latione eum accipiens, expiatum proprijs de sa-
 cra vnda suscepit manibus, & maximo cum ho-
 nore ad parentes remisit.

Cum autè septimo ætatis suæ anno literarum
 studijs

Vide
 Czf. Baron.
 not. in mar-
 tyr. Rom.
 Item Tom.
 9. Annal.
 anno Do-
 mini 741.

20. Februar.

Viso Ange-
 lica, matri-
 eius oblata.

Baptizatur
 ab Ansber-
 to episco-
 po.

studijs traderetur, tantos in disciplinis omnibus
cit progressus, ut omnes etiam anteriores sine
antecelleret; & quicquid legendo vel audiendo
didicisset, affatim in eo inundabat. Cum vero
quando in illam D. Pauli sententiam incidit
qua ait: Præterit figura mundi huius, & sapientia
huius mundi stulticia apud Deum reputatur
relieto militiæ secularis cingulo, ad cæli & car-
stium rerum cultores se contulit, & in monas-
terio Gemetico regularis vitæ institutum compli-
xus est.

3 Cor. 7.
1 Cor. 1.

Fit mōna-
chus.

Carolus
Martellus
is fuit.

Cogitur es-
se episcopus
Aurelianen-
sis.

Eo tempore Suauaricus eius patruus qui Aure-
lianensis ecclesiæ populum pontificali sedis hono-
re regebat, ex hac luce migravit. Tū vero
nisi eius loci plebs pariter congregata, ad Carolum
inclitum Francorum principem, legatos cum
muneribus & humili prece mittit; ut Eucherium
plebi Aurelianensi pontificem præficeret. Quo
protinus supplicationi benignè annuens
quendam ex aula sua qui Beatorum Eucherium
cœnobio euocaret, & si non spontaneum vel vo-
uitum ad urbem Aureliam perduceret. Quo
perito vir sanctus graui mœstitia afflictus, patre
coactus, ita eam prouinciam suscepit, ut non ho-
noris, sed oneris loco eam haberet. Ecclesiis na-
que & monasteria circumquaque constructa
quenter summa cum diligentia lustrabat, in
eis commorantes omni charitate & beneuolentia
prosequabatur.

Crescebat interim fama eius longe lateque
per orbem; cumque opinio eius passim vulgata
tur, inimicus humani generis inuidens eius
fuit atque gloriæ, quosdam malignitatis
veneno corrumpit, permouitque ut inuidia exci-
ti suggererēt Carolo principi, ut virum beatorum

omnibus illi sanguinis propinquitate coniunctis
in exiliū relegaret, illorūq; honores partim suis
sibi adjiceret, partim in suos satellites cōferret.
Incerta gens nefanda Ismaelitarū ad depopulan-
dam prouinciam Aquitaniam ingressa, extremū
toti regno excidiū minitari videbatur. Cui Caro-
lus cum copioso Burgundiorum Francorūq; ex-
ercitu obuiam procedens, insignem est victoriam
adeptus, & ingenti cum praeda domum reuersus.
Cumque Aurelia Ligeris alueum transiens Pari-
sis pergeret, prospero rerum successu elatus, ius-
sit Beatum Eucherium se sequi. At ille tamen
minime ignoraret insidias sibi pręparatas, spon-
taneus se periculō dedit, nē principis sibi à Deo
constituti voluntatem contra pręceptum D. Pe-
tri negligere aut aspernari videretur.

1. Petr. 2.

Anno itaque sextodecimo pontificatū sui Au-
relia egressus, & Lutetiam quoque ex principis
voluntate prętergressus, Verum fiscum publicę
dionis aduolant; moxque vt celebri sermone
principis auribus vulgatum est, sanctum sacerdo-
tem adesse, iussit eum à suis militibus comprę-
hesum, cum reliquis propinquis in exilium de-
portari. Ille verò nihil omnino ea iniuria com-
motus Coloniam perrexit; vbi tanta fuit à sacer-
dotibus & clero, & populo denique vniuerso ho-
noris & benevolentię significatione exceptus,
vt cunctis illorum opibus, haud secus atque pro-
prij vteretur. Quod cum Carolus diu latere nō
posset, ille metu perterritus, nē fortē illorum au-
xilij & subsidijs adiutus, munitiora regni loca
occuparet, tradidit eum clam tutiori loco in
Habania Roberto Duci custodiendum. Qui sanē
illum maxima cum gratulatione suscipiens, eo
honore dignatus est, vt omnium illi facultatum
suarum

S. Eucherius
deportatur
in exilium.
Coloniam
ueniens ma-
gno cū ho-
nore excipi-
tur.

Abit è vita
S. Eucheri-
us.

Miracula ad
sepulcrum
eius.

Vide Czf.
Baron. Ann.
Tom. 2.

24. Februar.

Donatianus
& Primolus
in carcere
obeunt.

suarum liberam potestatem faceret. Sanctitas
tem Eucherius, sexto exilij sui anno, vinculis
mortalitatis solutus, diuini luminis perfusus
ritate, victor intrauit in celum, sepulchrum
clefia B. Trudonis, præclara sanctitatis sue, in
pauca edidit miracula. Cæci multi ad facrum
us tumultum visum receperant, claudij plorim
gressu restituto adepti sunt sanitatem, demones
quoque sine numero fugati, alijs alia atque alia
dignè eius suffragia implorantibus, beneficia
Domino Deo concessa.

VITA ET MARTYRIVM S. MONTANI,

& Sociorum eius Lucij, Iuliani, Victorici, Flauiani,
&c. ex ijs, quæ optima fide extant apud R.P. scriptis.

Fuerunt hi discipuli S. Cypriani, vj ex eius epistolis
constare potest, & pauld post illum passi sunt. Anno
nempe Christi 262-Dionys. Pap. 2. Valer. & Gal.

Imp. 8. Hæc gesta, partim ab ipsis martyri-
bus, partim ab alio, qui præfens inter-
fuit, scripta sunt.

Post popularem tumultum, quem ferox vul-
tus Præsidis in necem concitauit, postque
diei, sequentis acerrimam Christianorum
persecutionem, apprehensi sumus Lucius, Mo-
tanus, Flauianus, Iulianus, Victoricus, Primolus,
Renus & Donatianus cathecumenus, qui baptiza-
tus in carcere statim spiritum tradidit, nec non &
circa Primolum similis consummationis exitum
contigit. Nam & ipsum ante paucos menses habi-
ta confessio baptizauit. Igitur apprehensis nobis,
& apud Regionantes in custodia constitutis, tes-
tentiam Præsidis milites nunciabant, quod dis-
hesterno ardens, nobis interitum minaretur. Sed
cùm Præses viuos nos flammis exurere cogitaret,
Domi-